

Podstawowe zasady prowadzenia upraw ekologicznych

Ze względu na ograniczone możliwości używania środków produkcji (m.in. nawozy, środki ochrony roślin, pochodzenie materiału roślinnego) rolnicy prowadzący gospodarstwa metodami ekologicznymi powinni wykorzystywać prawa biologiczne.

mgr inż. Justyna Koszykowska

Dział Agrochemicznej Obsługi Rolnictwa Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej w Olsztynie

Poniżej przedstawiono podstawowe zasady prowadzenia takich gospodarstw:

- stałe monitorowanie parametrów glebowych oraz wykorzystanie potencjału gleby poprzez znajomość podstawowych składników pokarmowych oraz odczynu gleby, a przez to dostosowanie wymagań roślin uprawnych do warunków glebowych – **badanie gleby można wykonać w Okręgowych Stacjach Chemiczno-Rolniczych, koszt podstawowego badania wynosi 13,12 zł za jedną próbkę gleby (powierzchnia użytku przypadająca na próbkę ogólną przy wyrównanej pod względem glebowym powierzchni nie może przekroczyć 4,0 ha), 2,13 zł to koszt ustalenia zalecanej dawki wapna;**
- dążenie do bioróżnorodności np. poprzez wprowadzanie różnorodnych gatunków i odmian;
- wykorzystanie nawozów naturalnych z własnego gospodarstwa, staranne przygotowanie, rozłożenie dawek, dostosowanie do potrzeb pokarmowych roślin i warunków strukturalnych gospodarstwa;
- przemyślana uprawa według występujących kategorii agronomicznych z uwzględnieniem posiadanego sprzętu i dostosowaniem do stanu gleby;
- ustalenie struktury zasiewów: udział roślin bobowatych 25%, udział zbóż do 60%, przedział międzyplonów 20-60% (w zależności od rodzaju gospodarstwa);
- żyzność gleby można wzmocnić poprzez mieszanki wieloletnich traw z dodatkiem bobowatych drobnonasiennych;
- tworzenie korzystnych warunków wodnych poprzez m.in. zachowanie elementów naturalnego krajobrazu np. zadrzewień, oczek wodnych, miedz śródpolnych;
- ograniczenie strat wody, zmniejszenie erozji, zatrzymanie wymywania składników pokarmowych oraz zahamowanie rozwoju chwastów można osiągnąć poprzez uprawę międzyplonów (ścierniskowych, ozimych oraz wsiewek), a także uwzględnianie wpływu roślin pobierających większe ilości wody np. lucerna;

- prowadzenie właściwego zmianowania roślin, wprowadzanie różnorodności roślin m.in.: roślin głęboko i płytko ukoźnionych, mocno i słabo zacieniających glebę z możliwością wykonania wsiewki, roślin jarych i ozimych oraz szeregu odmian o różnych typach wczesności;
- regulacja zachwaszczenia poprzez metody mechaniczne i/lub stosowanie preparatów biologicznych, częstsze koszenie traw, bobowatych ogranicza występowanie chwastów, uprawianie przemienne roślin mało i bardziej konkurencyjnych względem chwastów;
- dokładna lustracja, sporządzanie notatek;
- dbałość o produkty końcowe podczas zbioru oraz staranność prowadzenia uprawek późniejszych;

Podsumowując rolnictwo ekologiczne stanowi jeden ze sposobów przywrócenia równowagi w przyrodzie przy jednoczesnym poszanowaniu tradycji, kultury oraz rozwoju w zgodzie z prawami natury.

Źródła:

- „Rolnictwo ekologiczne w praktyce” Bořivoj Šarapatka, Jiří Urban i inni, wyd. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Instytut Technologiczno-Przyrodniczy (ITP) w Falentach Warszawa-Falenty 2012

